

Łucka

Dzielnice: Wola

Osiedla: Mirów

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości zagranicznych

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Łuck - miasto w zachodniej Ukrainie, położone nad rzeką Styr. W czasach I i II Rzeczypospolitej było siedzibą władz województwa wołyńskiego, we IX 1939 roku zaanektowane przez ZSRR jako część Ukrainy. Dziś jest stolicą obwodu wołyńskiego.

Wg innej teorii nazwa powstała od nazwiska właściciela jednego z dworców, Michała Łuckiego.

Ciekawostki

Powstała w 1770 jako bity trakt, dzielący pola jurydyki Grzybów. Biegła od Żelaznej do połowy swojego biegu. W 1777 przedłużono ją do wału. W 1795 zabudowana była drewnianymi budynkami, m.in. letnia willą Franciszka Ryxa (nr 1\5). Ok. 1859 drogę wyprostowano, zamieniając ulicę w uregulowany kawałek Wroniej. W latach 70 XIX w. okoliczne ogrody rozparcelowano na działki. Od 1878 magistrat poszerzał wąziutką ulicę, stopniowo wykupując kawałki parcel. Od 1847 na miejscu ogrodów Ryxa powstawała fabryka Norblina. Na przełomie XIX i XX w. mieszkali tu głównie drobni kupcy, rzemieślnicy i proletariat głównie chrześcijanie, choć interesy prowadzone były przez coraz większą liczbę Żydów. Ulica brukowana była polnymi kamienicami, miała rynsztok i oświetlenie gazowe. Przed II wojną światową została oświetlona gazem i zabudowana gęsto, acz dość przypadkowo. W 1944 hitlerowcy spalili 2\3 zabudowy ulicy. Po wojnie stanowiła istny Dziki Zachód. W latach 90 XX w. zaczęto wznosić tu nowe osiedla mieszkaniowe.

Stan obecny:

Nr 2\4\6: Dom mieszkalny Klubu Dwustu. Powstał wg proj. Jacka Cybisa, Stefana Wrony, Krzysztofa Kakowskiego i Roberta Dałka.

Chasydzki Dom Studiów Religijnych i Modlitwy. Powstał w poł. XIX w., założony przez cadyka z Góry Kalwarii, Izaaka Mojżesza Altera. W czasie powstania budynek spłonął, jednak w 1992, podczas

przygotowania terenu pod inwestycję, znaleziono fragment chederu i zabezpieczono go przeszkloną kopułą. Autorami założenia są Stefan Wrona i Jacek Cybis.

Kiedyś mieściła się tu kamienica przedwojenna, stała tu do końca XX w. W okresie międzywojennym mieściła się tu fabryczka wyrobów drzewnych Maxa Gusa, szkoła powszechna 81 i cukiernia Zygmunta Bordeckiego. Mieszkał tu również znany fotografik i lekkoatleta Eugeniusz Lokajski (1908-1944). W jej ruinach Andrzej Wajda kręcił film Pierścionek z orłem w koronie.

Nr 7\9: Impexmetal. Powstał w 201? Wg proj. Pracowni De Projekt dla spółki kapitałowej reprezentującej branżę hutniczą.

~ Dom Wojciecha Lewińskiego (nr 7). Powstał ok. 1836. W 1911 działała tu Parowa Fabryka Fornierów J. Eppelbauma. Istniał do 1944.

Nr 8: kamienica Abrama Włodawera. Czynszówka powstała w 1877-8 i jeszcze zanim ją ukończono, odkupiła ją Józefa Koch. Ok. 1918 kamienicę przebudowano i oficynę podwyższono o 4 piętra, a kamienicy dodano balkony. Po 1945 usunięto i tak skromną dekorację. Chociaż wpisana do rejestru zabytków, dziś stoi niezamieszkała, być może niedługo zostanie rozebrana.

Nr 10: Oficyny Chaskiela i Józefa Cukierwaarów. W 1878 powstały tu niewielkie zabudowania fabryczne, składające się z dwóch oficyn. Ok. 1880 powstała kolejna oficyna mieszkalna, a od 1892 właścicielem został Markus Gelbszpan. Po 1900 dostawił on kolejną oficynę mieszkalną, zamykając bok posesji. W 1919 właścicielami zostali Kazimierz i Janina Skupińscy, wywłaszczeni w 1956. W 1939 zniszczone zostało skrzydło zachodnie, wschodnie rozebrano w 1991.

Nr 12: Oficyny kamienicy Icka Gutgelda. Zespół kamienic powstał w 1898-9. Działał tu w okresie międzywojennym sklep z wódkami i likierami Iwanowskiego, Czarnowskiego i Węgłewskiego. Kamienica spłonęła w 1944.

Nr 13/15: Łucka City. 30-piętrowiec o wysokości całkowitej 127 m, powstały w latach 2000-2004. W budynku znajdują się 342 lokale mieszkalne (piętra 6-30) i 6 szybkiebieżnych wind. Do 2009 roku był najwyższym budynkiem mieszkalnym w Polsce.

Nr 14: Kamienica Arona Oppenheima. Jako pierwsza powstała oficyna ok. 1900, a po 1900 zbudowano kamienicę wraz z nowymi oficynami obok tej starej. W 1911 w oficynach mieściła się Parowa Fabryka Perfum i Kosmetyków IRIS. W 1912-3 kamienicę podwyższono o piętro. Następnymi właścicielami byli Szlama Oppenheim i Artur Regirer, w 1922 Oppenheima zastąpił Jakub Stern, który rok później odsprzedał udziały Piotrowi i Zofii Mączynskim. W czasie międzywojennym mieściła się tu wytwórnia pasty do butów Pomalin, wspomniana Iris dalej znana jako Libertia. Najstarsza oficyna spłonęła w 1944. Po 1960 kamienicę otynkowano na nowo i zlikwidowano balkony.

Nr 16: Oficyny Jana Dąbrowskiego i Teodora Zielińskiego. Mieszkalna oficyna powstała w 1899-1900, wokół niej stało kilka luźno rozrzuconych po posesji drewniaków produkcyjnych. W 1921 właścicielem posesji został Waclaw Marcinkowski.

Nr 18: Blok osiedla Łucka. Powstał w 1994-7 wg proj. Andrzeja Bołtucia i Jakuba Waclawka. Budynek otrzymał I nagrodę w kat. Budowa Roku. Na 7-14 piętrach mieści się 245 mieszkań. I i II piętro zajmują biura, a partery sklepy.

Nr 20: Blok osiedla Łucka. Powstał w 1994-7 wg proj. Andrzeja Bołtucia i Jakuba Waclawka. Budynek otrzymał I nagrodę w kat. Budowa Roku. Na 7-14 piętrach mieści się 245 mieszkań. I i II piętro zajmują biura, a partery sklepy.

Data nadania nazwy:
